

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 519
Marți,
22
decembrie
1992
10 lei

EROII NU MOR NICIODATĂ

Foto: R. BALINT

LIBERTATE

Revoluția din decembrie '89, pentru cei care au participat la ea cu sufletul și cu mintea, pentru cei duși dintre noi — prin gloriu — a fost și va rămâne lumina zilei care va să vie. Pentru că atunci libertatea nu a fost un țig între stăpîn și sclav. N-a fost o negociere — cît mai dați, cît mai lăsați? — Ea, libertatea, a plătit cu vieți. Multe vieți. Și ea, libertatea, a fost cucerită. Gloanțele criminale s-au dovedit neputincioase. Viețile curmate vor rodi, prin și peste norii de plumb ai minciunii întreținute de autoritate, de putere — statul de drept, fără a avea adevărul la temelie nu-i nimic altceva decît interes meschin, cinism. Între libertate și autoritate nu poate rezista zăgazul minciunii. El trebuie să cadă. Acum, autoritatea nu-i autoritară; nici libertatea nu-i libertate,

fără cunoașterea adevărului. Restul — un rest! — sînt vorbe goale despre democrație, proprietate, demnitate, afirmarea individului, reformă, tranziție, imaginea țării în străinătate etc.

Cine a ucis în decembrie? Iată întrebarea de care nu va scăpa nici o autoritate — puterea, oricare ar fi ea, are datoria să-și clădească autoritatea reală pe adevăr.

După trei ani, o țară întreagă plutește în aburul otrăvitor al minciunii și lășității. Au dispărut dosare, declarații martori... Rămîne doar fantoma — întreținută de putere — a unor teroriști fără identitate, fără țară, fără Dumnezeu?

Traian SUCIU

AVEM DATORIA

Vouă, celor înscrși pe aceste plăci de piatră vă vorbesc în numele celor care ar fi putut fi și ei între voi. Răutatea, minciuna și vanitatea v-au ucis, pe voi, cu gloanțe pentru că, în continuare, ele să ne guverneze pe noi cu cinism. În sufletele noastre vă vrem eroi, dar plîngem căci știm că sînteți doar victime. Avem datoria ca prin voință, prin trudă și prin inteligență să împlinim ceea ce singele vostru nu a reușit încă.

Ion UNGUREANU

COMEMORAREA A TREI ANI DE LA REVOLUȚIE

Luni, 21 decembrie a.c., ora 10, în Piața Mare, pe o vreme geroasă și cu public nu foarte numeros, s-au comemorat 3 ani de la declanșarea evenimentelor din Sibiu. Au participat: „Asociația pentru Cinstirea Eroilor Martiri”, „Asociația Răniților Revoluției — 22 Decembrie 1989”, „Asociația Sibiu — Decembrie '89, Prefectura județului, Consiliul Județean Sibiu, Primăria Sibiu, Universitatea, Inspectoratul Școlar, partide politice și alte instituții locale. S-au depus coroane de flori. Inclusiv din partea Președinției, de față fiind reprezentanți ai tuturor cultelor religioase ce au oficiat un TE DEUM.

Ceremonii de comemorare s-au desfășurat la troița din fața Casei Sindicatelor, la monumentele situate față în față, de la armată și miliție și la Cimitir.

Festivitățile își au rostul lor a-dinc: invită la o retrăire a ceea ce a fost odată, a celui timp pur și original, în care, pe 21—22 decembrie 1989, tot orașul se scâldea. Există însă și reversul: ca asistența mută și înfrigurată privind la oficialități, ceremonie și revărsări de coroane, să se întrebe cît a-nume a rămas în ele din suflul revoluției?

Lucian FILIP

Lumea din fotoliu

Unda spirituală

Prin anii '50, cînd liberii cugetători nu erau dispuși să facă nici un compromis cu Biserica, s-a pornit o campanie a conducerii comuniste împotriva mănăstirilor, cu intenția vădită să le împuțineze. S-a înaintat propunerea ca în mănăstiri să nu mai rămînă decît monahii trecuți de 50 de ani, care au studii teologice și au satisfăcut stagiul militar. Cele trei condiții fiind foarte greu de îndeplinit, numărul că-

lugărilor s-a subțiat brusc, mai ales că respectivele condiții trebuiau îndeplinite și în mănăstirile sau schiturile de maici. Bună parte dintre călugări a fost îndrumată spre închisori. Reacția Bisericii a fost timidă.

Prin anii '70, liberii cugetători au făcut pasul înainte,

(continuare în pag. a II-a)

Mihai BRATU

PESTE TRAUME N-A TRECUT ÎNCĂ DESTUL TIMP

Pe domnul Marius Dragoș, președintele Asociației răniților sibiieni ai Revoluției l-am contactat, inițial, la telefon. Mi-a vorbit cu un glas stins, parcă de om ieșit dintr-o lungă tăcere. Cînd a venit în redacție, i-am văzut și privirea, gravă, ațintită parcă mai degrabă spre un foc interior și mai deloc înspre lucruri. Era chiar loc și pentru un reproș al lășității amintirilor numai la date aniversare, adică din acest, din cînd în cînd, numit an.

— În ce scop s-a constituit asociația dumneavoastră?

— Evident, dintr-un necesar sentiment al solidarizării. Nu e vorba numai de faptul participării la Revoluție, de catalogări în grade de invaliditate, ci și drept urmare a nevoii de a răspunde unor probleme de viață, pe zi ce trece, tot mai încurcate, tot mai dificile. Ei au suferit traume psihice peste care încă n-a trecut timpul necesar vindecării. Cel mai greu de suportat gînd e acela că dintr-un om care a întins mina societății, spre a o ridica în picioare, poți să te trezești dat afară din normalitate și întinzînd mina ca să-ți duci zilele.

— Vă considerați și depozitari ai adevărului, mai mult sau mai puțin ocolit?

— Se înțelege, știm ce s-a întâmplat aici la Sibiu, de la noi provenind date concrete privind numărul morților, dimensiunile distrugerilor, interferențele jocurilor, modalitățile de ignorare a părților celorlalte. Ce se poate spune e că aici s-a tras fără motivație, dar momentul adevărului gol-goluț nu a venit. Mai trebuie să treacă cîtiva ani.

— Ce satisfacții vă puteți atribui?

— Satisfacții parcă e prea mult spus. Să zicem că toată zbaterea pentru impunerea Legii 42 de la noi a început, atît conceptual cît și prin strădanțiile depuse pentru a o pune la treabă.

— Ce pregătiri de aniversare a Revoluției ați avut în vedere?

— Programul propus administrației și instituțiilor locale reprezentative, publicat de altfel în toată presa locală, a fost gîndit și de noi. Am vrut să-l invităm și pe Nicu Ceaușescu, în calitate de martor, dar am fost refuzați pe motive de sănătate.

— Există nemulțumiri legate de tratamentul acordat răniților Revoluției?

— Se poate vorbi de o elasticitate a posibilităților, adică să existe o recomandare vizînd o soluție, dar ea să fie atît de costisitoare încît să nu poată fi satisfăcută. Dintre răniții noștri, 12 au fost în Italia în mod repetat. De asemenea, pot afirma că medical-constatativ comisia de la Cluj a făcut tot ce l-a stat în putință. Numai că nu totul a ieșit ca la carte și asta nu din cauza ei.

— Aveți motive de teamă?

— Am „gustat” destule clipe dificile. Mă uit la telefon, nu știu cum, mă mir că în cele din urmă am serviciu. Dar drumul meu e unul fără de întoarcere.

Ștefan MIHAI

Unda spirituală

(urmăre din pag. 1)

trecind la dărîmarea propriu-zisă a unor biserici, care stăteau în calea ideii comuniste de sistematizare fără milă a României. Reacția Bisericii a fost timidă.

Prin anii '90, liberi cugetători au apreciat la justa lui valoare „rolul bisericii în etapa actuală”, au exersat semnul crucii, au ieșit în lume, pe la parastase, pe la felurite ceremonii, cu soborul de preoți alături și cu grija de țară în cuget. Aveau să apară, „în mod necesar”, emisiuni televizate, precum: „Viața spirituală”, „Lumină din lumină”, „Itinerarii spirituale” ș.a., emisiuni gustate de telespectatori, dar care, prin grija TVR, vor scădea în substanță pe măsura trecerii timpului.

Sîmbătă dimineața, în cadrul emisiunii „Clipă și eternitate”, realizatoarea Maria Preduț aducea pe micul ecran trei cazuri de vizionarism. Înarmată, în grabă, cu noțiuni de parapsihologie, nerăbdătoare să arate că și în spațiul nostru geografic se petrec fenomene tulburătoare, stranii, pe care știința, mulțumindu-se să le sesizeze, nu se încumeta să le și explice, doamna Maria Preduț își prezintă prima dintre invitate, Angela Șerban, care ne dă gata printr-un primitivism greu de închipuit la o ființă contemporană nouă. Vizionara noastră provine dintr-o casă de copii unde se pare că n-a prins gustul cărților, cit al poteciilor, trezindu-se fără școală, dar cu o facultate paranormală care-i oferă posibilitatea să

ia legătura nemijlocit cu Mîntuitorul Isus, ba chiar să primească îndrumări de la El. Acest neasemuit dar este prompt speculat de vizionară, care deschide acasă un cabinet de vindecare a bolilor omeniești de orice fel, unde candidații la tămăduire pot să plătească sau nu. Vizionara noastră ne vorbește despre binefacerile concentrării, despre vindecarea apropielului, despre Iisus Hristos, dar despre sine nu știe mare lucru. Ea nu este capabilă să-și determine naționalitatea sau religia. Nu vrem să bagatelizăm însușirile parapsihologice ale unor „aleși”; am apreciat performanțele lui Antonio Ferreira sau ale Ninei Kulaghina, îndelung experimentate și supuse controlului public, dar eroina noastră prea se trage din Petruche Lupu. Celelalte vizionare sînt o adolescență, de care avem tot timpul să mai auzim, și o concitină de-a noastră, d-na Regina, pe care intenționăm să o prezentăm, în viitor, sub forma unei discuții mai largi.

Ce anume a intenționat TVR prin emisiunea Mariei Preduț nu ne dăm seama. Poate că își acordează clopotele pentru mai încolo.

Duminică dimineața, în cadrul emisiunii „Lumină din lumină”, realizatoarea Cristina Birzan a reușit performanța să ațite și să așeze față în față, ca la concursurile „Cine știe câștigă”, niște fețe de primă mărime din sinul bisericilor „surori”, cufundindu-le într-un desăvîrșit ridicol, regretat deopotrivă de credincioșii oricărei confesiuni. Păcat.

Răniți în Revoluție

MIRCEA MINZAT: „În 22 decembrie am mers la serviciu (CNE — Independența). Toată lumea era adunată în secție. A venit unel, Cristea, de la partid, care a încercat să organizeze o adunare în care să condamnăm actele de „huliganism” de la Timișoara. Oamenii au refuzat. Și, deși s-a încercat blocarea lor în secție, au ieșit și s-au alăturat celor de la Balanța. S-a mers pe traseul Vasile Aaron, Gh. Gheorghiu-Dej, 1 Mai, Octombrie Roșu, Piața Mare. La CEC erau postați soldații. Oamenii strigau: „Voi sințeti copiii noștri, nu ne împușcați!”. La miliție s-au adunat grupuri de pe la toate întreprinderile. Veniseră și cei de la Mirșea și Avrîg. Eu am nimerit chiar în fața celor care cereau să-i elibereze pe arestații din 21. A ieșit un ofițer care ne-a spus că nu mai au nici un arestat. Cîțiva civili împreună cu un ofițer de armată au mers să verifice. Apoi au ieșit și au anunțat că nu l-au găsit pe arestații înăuntru.

Pe la ora 12.30 a început să se tragă. Trăgea miliția și securitatea în armată și în civili. Eu am vrut să ajung acasă în Calea Dumbrăvii. Am luat-o pe lîngă miliție. Chiar atunci, lîngă mine a fost împușcat în cap un tînăr brunet cu părul creț. Un altul s-a aplecat să-l ridice. A fost și el împușcat. Eu am reușit să mă refugiez în cofetăria „Aida”. M-am adăpostit aici vreo 20 de minute. În timpul acesta s-a adunat lumea pe B-dul Gh. Gheorghiu-Dej strigînd că ies securiștii de nu știu unde. Erau doi. Unul era rănit la mînă. Era îmbrăcat într-o haină kaki. Acesta a recunoscut că lucra la securitate. A fost imobilizat de oameni, care l-au dus la UM 01512. Celălalt era mai în vîrstă, într-un costum gri.

Eu am vrut să-mi continui drumul către casă. N-am mai apucat. Am fost împușcat în glezna piciorului drept. Am simțit o căldură în picior. M-am gîndit la cei doi copii ai mei. M-am ridicat doi ti-

neri și m-au dus în cofetărie. Au anunțat Salvarea. Tinerii au deschis o mașină și m-au transportat la Spitalul Militar. Se trăgea din toate părțile. După două zile am fost operat. Aci erau mai mulți răniți, civili și militari. M-am rugat de medici și de Crăciun m-am dus acasă.

● În ianuarie-februarie '90 am fost chemat la Procuratură pentru reconstituire și pentru a-mi declara pretențiile. Dar de la cine să am pretenții? Că nu se știe nici acum cine a tras. Am dat o declarație la Procuratură, una la UM 01512 și două la Garnizoană. La ce le-a folosit?

● La „Procesul celor 7” am fost chemat ca martor. În prima zi am fost ținut pînă la ora 16.30, flămînzii, în timp ce acuzații au fost hrăniți la popotă. Mi s-a făcut greață de caricatura de proces care se anunța și nu m-am mai prezentat. As avea de pus cîteva întrebări: De ce Sibiu n-a fost oras-martir rîmă acum? De ce sîntem mințiti? Cine și de ce nu vrea să se afle adevărul?

● Întrebare: Cine credeți că a tras?

— M.M.: Eu cred că haosul a fost creat de armată. Erau soldați neinstruiți, care au tras la întîmplare și la ordin.

PETRU NICOLAE: „Lucram la „13 Decembrie”. În 22 decembrie, eram în schimbul de dimineață. Cînd am ajuns la serviciu oamenii erau în stradă, nu erau lăsați să intre în fabrică. La un moment dat și-a făcut apariția un grup de manifestanți de la FLARO și „Drapelul Roșu”. Ne-am alăturat și noi. Pe sub Podul Mînciunilor ne-am întîlnit cu un grup masiv. Se striga: „Jos Ceaușescu”, „Libertate”, „Jos comunismul”. Am ajuns cu coloana pe str. Ștefan cel Mare și apoi în fața miliției. Acolo erau doi civili care au anunțat că nu sînt arestați înăuntru. Lumea s-a enervat și a început să strige împotriva milițienilor. Pe la ora 12 s-a a-

nunțat fuga lui Ceaușescu. La scurt timp a început să se tragă. Eu eram chiar în fața miliției, în mijlocul manifestanților. În cîteva secunde oamenii s-au împrăștiat. M-am refugiat și eu după primul stîlp de beton. Am așteptat să se liniștească puțin lucrurile, apoi m-am refugiat în prima curte, pe colț, vizavi de UM 01512. Mai erau și alții aici. Am așteptat vreo jumătate de oră, sperînd să se potolească împușcăturile. Și atunci am simțit cum piciorul drept îmi este smuls. M-am rezemat de zid. Eram împușcat în picior. Probabil cineva a anunțat Salvarea, care a venit și m-a dus la Spitalul Județean, unde am fost operat. A fost nevoie de aproape trei luni de spitalizare.

După revoluție viața și-a reluat cursul. Un curs anormal.

Întrebare: Cine crezi că a tras?

P.N.: „Nu știu. Am fost chemat la Procuratură. Am dat o declarație. Și atât. Adevărul nu se știe. Adică eu nu îl știu”.

1. Cine credeți că a tras, în Sibiu, în 21 și 22 decembrie 1989?

2. Cine credeți că a tras după 22 decembrie 1989?

B.T., maestru turnător, pensionar, 58 de ani: 1 — „După părerea mea, ca persoană fizică, prima dată consider că s-a tras din ordinul colonelului Dragomir. 2 — După 22 au tras reciproc și unii și alții”.

D.P., inginer, 30 de ani: 1 — „Nu știu, eram la Deva în vremea aceea, așa că mă abțin de la comentarii. 2 — A tras armata în miliție și viceversa și cine s-a găsit pe acolo...”.

D.F., jurist, 28 de ani: 1 și 2 — „Toți cei care au interesul să ascundă adevărul acum”.

A.R., jurist, 36 de ani: 1 — „Armata și miliția. 2 — Teroariștii lui Iliescu (adică armata, miliția)”.

AGENCIA DE PRESA ȘI PUBLICITATE NOVA

✕ Execută înregistrări VIDEO de calitate (aparatură japoneză).
REALIZEAZĂ FILME DE FAMILIE, DOCUMENTARE, DE RECLAMA.
CLIPURI PUBLICITARE

✕ Execută toate tipurile de lucrări FOTOGRAFICE (a/n) PENTRU PRESĂ ȘI DOCUMENTARE.

CASUTA POSTALA 222
DE POSTAL 1
2400 SIBIU
ROMANIA
TEL. 0927 43 24 12
FAX 0927 41 35 56

MARTI, 22 decembrie

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova; Telematinal, 10.00 Actualități, 10.10 Calendarul zilei; 10.20 Dimineața copiilor; 11.20 Video-satelit, 12.10 Ora

de muzică; 13.00 Tradiții, 13.30 Muzica pentru părinți, 14.00 Actualități, 14.15 Muzica pentru toți — muzică de operă, 14.55 Preuniversitaria, 15.30 Teleșcoală (franceză, latină), 16.00 Conviețuiri-magazin, 17.00 Actualități, 17.05 Repere transilvane, 17.35 Următoarea stație: libertatea, 18.00 Salut, prieteni! 19.00 Studioul „E”, 19.30 Desene animate, 20.00 Actualități, 20.35 Decembrie '89... după trei ani...; 20.55 Sport, 21.05 Memorialul durerii, Ep. XVIII: Brigăzile 13 și 14, 22.30 Cultura în lume; 23.00 Actualități, 23.15 Jazz fan.

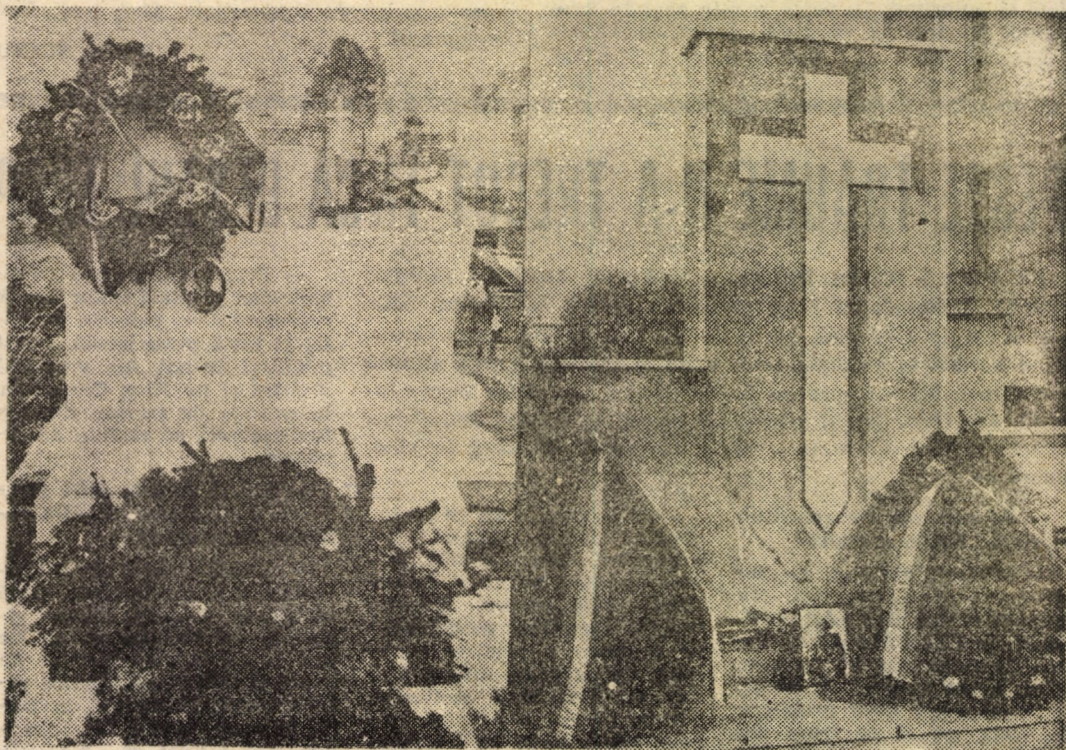

Foto: R. BALINT

S.I.I.
str. Samuel Brukenthal nr. 2
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Na-talia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Girnod,

Ștefan Mihai • ISSN 1220 - 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

„Superlativale“ săptămînii r cut

Între 21 și 22 decembrie '89 a fost o... conjuncție

• Raportul „personal“ al d-lui S. Nicolaescu devine transparent: scenariul de după 22 decembrie trebuia să nezească drumul spre putere al uneia dintre cele două grupări rivale: Iliescu — Roman și Brucan — Mijitaru. • Spuneam, săptămîna trecută, că d-nii Iliescu și Brucan au ținut o conferință de presă în limba rusă la Ambasada URSS, în noaptea de 22/23 decembrie '89. Dar primul „purător de pulover“ care a luat legătura cu Ambasada sovietică a fost Petre Roman: „El a luat telefonul în mînă și a început să vorbească. Vorbea rusește“ (subl. n.). • După solicitarea din partea lui P. Roman a apărut „o ofertă făcută de francezi care ne-au spus că 80 de luptători antiteroriști de-ai lor așteaptă pregătiți la granița noastră cu Ungaria și că ar putea să se deplaseze rapid spre București“. • Nu au putut!? • „E clar că asta era înțelegerea dintre ruși și americani: rușii vin al-ecce, americanii pleacă în Panama (subl. n.). • Si dl. senator Nicolaescu adaugă: „Nu vă pot spune acum cine au fost ei (teroriștii — n.n.). Dacă as face publice chestiile astea (?), eu ce-aș mai cerceta?“ (sic). • Noi am mai aflat că „aparatură informativă al securității nu a suferit (înainte de 22 dec. — n.n.) o paralizare“. • A fost, în egală măsură, un amestec din partea tuturor. • E posibil, din moment ce Procuratura Militară „a conchis că în decembrie 1989 nu a fost vorba de cazuri de tragere cu arme automate în masa manifestațiilor cu scopul vădit de a distruge un grup etnic, religios

sau a unei colectivități. Deci nu a fost vorba de genocid“ (subl. n.). • Ați trăit să o citiți și pe asta! • Dl. Mugurel Florescu, șeful Procuraturii Militare, concluzionează: Vărsările de sînge s-au produs pe fondul reacțiilor individuale (!), al ușurinței, fiind imposibil de controlat (sic!). Ele s-au realizat și pe baza nepriceperii, a lipsei de discernămint și maturitate... (subl. n.). • Propun să decupați această frază și să o lipiți pe cascheta procurorului Florescu... • Sub cascheta lui se pare că a înflorit un gând: eroii se datorează unor „ucidări provocate din eroare (subl. n.) în urma unor trageri care au avut loc ca o reacție-ripostă la deschiderea focului de către elemente neidentificate“. • Între timp (marti, 15 dec. a.c.), „persoane necunoscute au dat foc sediului Asociației „17 Decembrie“ din Timișoara“. • Și Ion Coman se disculpă: „Îmi recunosc vinovăția, în sensul că potrivit ordinului primit personal de la N. Ceaușescu, am ordonat trupelor din M.A.N. și M.I. pe care le-am găsit în dispoziție de luptă, să deschidă foc asupra manifestațiilor din municipiul Timișoara“. • În rest, vă propun strofa a patra din poemul Timișoara: Deschideți Timișoarei o super-facultate / Mutați acolo Parlament, Senatul / Să dea examen la materia „Libertate“ / În burgul mîndru, insubordonat... / Căci libertatea s-a născut a doua oară / În fața Catedralei tale, Timișoară! • Dumnezeu să-ți sprijine zidurile, Timișoară!

Andrei ILENI

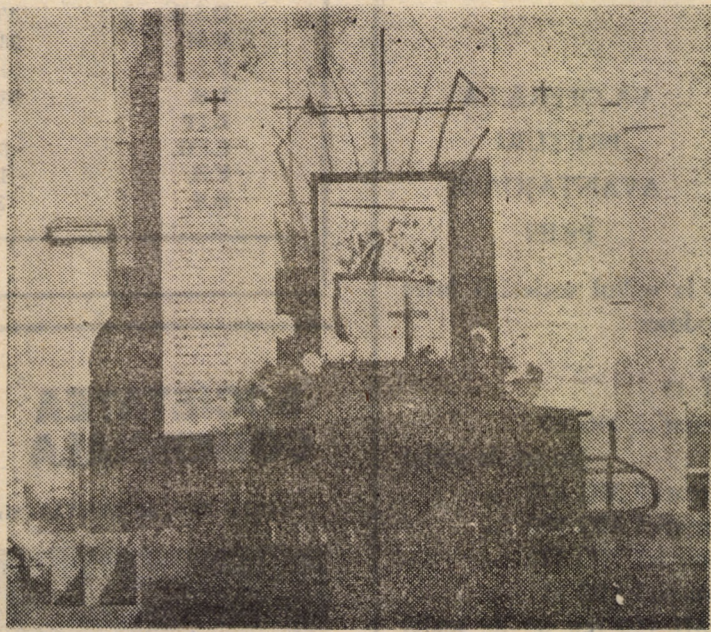
Doliu în sufletele noastre

Îmi răsuna în memorie, ca un dangăt de clopot etern, lozincile pe care le strigam, uniți, în acel — de-acum parcă, pe zi ce trece, tot mai îndepărtat și, paradoxal, tot mai uitat — singeros decembrie 1989. Se striga în cor: „De Crăciun vom avea un an mai bun“. Și a fost un Crăciun însingurat. Inutil să mai vorbim acum, cînd nimeni nu are de dat vreo socoteală, sau cel puțin așa cred toți cei fără credință în Dumnezeu, despre vinovați. Pentru că sărbătoarea Crăciunului este aproape, în acest decembrie 1992, mamele, copiii, toți cei dragi celor care au murit pentru libertatea noastră, căzuți sub gloanțele nemiloase ale nu se știe cui (vă convin aceste ambiguități, domnilor realeși!) sînt din nou în veșmînt de doliu! Ce contrast odios: acest doliu al mamelor înlăcrimate care strigă în gura mare, să se audă parcă peste vecii chemarea lor la parastasul fiului răpus în urmă cu trei ani, în timp ce lume îmbrăcată după moda pestriță a buticurilor abia întoarce capul! Simbătă a fost ziua în care familiile — cu forțe proprii, nu cu ajutoare-pomană — au orga-

nizat parastase pentru morții din decembrie '89. Oamenii nu au dat ghes acestei chemări. Plimbările după de-ale gurii sau teama de-a nu fi recunoscuți în preajma familiilor morților (pare greu de crezut, după atîta timp?) s-au culbărit bine în sufletele celor care și atunci au stat numai în fața televizorului.

Am întrebat o femeie în negru, care ținea de mînă doi copii — orfani — cum au trecut pentru ei acești ani. „Nu mă întrebați, nu pot să spun cît de greu a trecut timpul, nu s-a șters nimic, copiii mă întreabă și azi cînd vine tăticiu“. La întrebarea despre ajutorul primit din partea celor de la putere, mi se făcea un semn discret, din care înțelegeam că e mai bine să schimb subiectul. Triste realități — peste care, nepăsarea celor care ne sfidează! Care este azi pretul pentru care ei, tinerii lui decembrie, și-au sacrificat viețile? Un zîmbet și trei trandafiri veștejiți. Care nici la parastase nu își deschid petalele. Dar doliul din sufletele noastre nu se va stinge!

Gabriela BALAN

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

[...] Participase, împreună cu fratele său mai mic, la evenimentele din 21 și 22 decembrie, inclusiv la înțeleștirile cu miliția și securitatea. După deschiderea focului, Titel s-a retras, împreună cu cîțiva prieteni, în spatele cofetăriei Aida. De acolo a văzut cum doi indivizi suspecti încercau să scape cu fuga. Unul dintre ei, recunoscut de prietenul lui Titel, era ofițer de securitate. L-au imobilizat și s-au dus să-l predea la Unitatea Militară 01606.

Aici însă faptele iau o turnură cu totul stranie, de neînțeles nu numai pentru grupul de tineri care erau convinși că fac un lucru pozitiv, dar și pentru orice om cu logică întreagă. Sînt somați să se oprească la distanță de poartă, și să înainteze cu prizonierul doar cinci dintre ei — ceilalți urmînd să rămîna pe trotuarul de vizavi, lîngă intrarea pe strada Mirăslău. Prizonierul e predat, ofițerul de servicii pe unitate verifică legitimația acestuia și — pentru că, în mod inexplicabil, rătăcise cheia de la intrare — îi cere să sară gardul în incinta cazărml. Apoi îi somează pe tineri să se retragă cu spatele, să-și scoată hainele și să le arunce jos. Dacă pînă

aici măsurile de precauție luate de ofițer sînt, să spunem, de înțeles (deruta era încă generală, suspiciunea la fel — în fiecare om putea fi bănuț un „terorist“), ceea ce a urmat întrece orice închipuire. Pur și simplu a fost deschis focul asupra tinerilor care, în urmărea lor inocentă se grupaseră în fața grădinitei de copii de vizavi. Confuzie? Act pus la cale de niste indivizi urmărind cu cinism un plan de dinainte elaborat? Jocul cu moartea al unor militari înconșienți? Ancheta n-a reușit să stabilească pînă acum adevărul și puține sînt speranțele că va mai reuși de acum încolo. Destul că de pe urma acestei, să-l spunem, nesăbuite, au rezultat mai mulți morți și răniți. Titel Timișoara nu a primit mai multe gloanțe în picioare, iar unul, fatal, în umăr. A zăcut în s-radă 30—40 de minute, cu sîngele șirolindu-l din răni, pînă cînd a venit o mașină a salvării și l-a transportat la spital. A fost operat de două ori și supus unei terapii intensive, dar n-a mai putut fi salvat. A murit în ziua de 29 decembrie, la ora nouă dimineața, pe matul nedumeririi pe față: ce rău a făcut? [...]

XV. Cine a tras?

Ioan Comă era un flăcău toamnătic. Avea o garsonieră în Sibiu, dar mai mult stătea pe la fratele lui mai mare, Dumitru, cu care conviețuise încă de la vîrsta de nouă ani, cînd, rămas orfan de părinți, a fost luat de acesta sub tutelă [...]. N-a fost membru de partid, căci, îi spunea fratelui, „asta e un partid de mincinoși, nu trece o zi în care să nu stîrnească o gogoasă“. Aa înțit a părut cum nu se poate mai firească participarea lui la manifestația din 21 decembrie. Fratele povestește cum s-au întîlnit încă de dimineață undeva în centru și, după ce au schimbat cîteva impresii, l-a invitat, ca de obicei, la masă. A venit pe la ora patru, după ce a mărșăluit prin oras împreună cu toți demonstranții. A venit însoțit de un prieten, iar fratele lui a desfăcut o sticlă de vin, să cinstească vestea că, în sfîrșit, a sosit ceasul libertății.

S-au întîlnit și ziua următoare, pe la ora cîce și jumătate, pe același traseu, dar n-au rămas împreună. Dumitru s-a oprit în fața Casei de cultură, iar Ioan, împreună cu un coleg de servicii, s-a îndreptat spre sediul miliției. Purta în mînă un steag tricolor pe care-l flutura în fruntea coloanei și striga alături

de ceilalți lozincile cunoscute. S-au oprit chiar în fața sediului și a fost dintre cei care au cerut cu mai multă insistență să fie eliberați arestații. Cînd s-a rupt cordonul milițarilor, a pătruns și el în curte, cu același drapel tricolor în mînă, avîndu-l alături pe colegul lui de servicii. Acolo l-au surprins împuscăturile ucigăse trase — după cum a mărturisit însoțitorul — de la etajul trei al clădirii. Mai întîi a fost lovit de două gloanțe în picioare, apoi un al treilea, cel fatal, i-a pătruns direct în inimă. A fost transportat cu o salvare la spital, dar după numai două ore și-a dat sufletul.

Fratele său, Dumitru, a aflat de moartea lui abia a doua zi, de la un prieten care întîmplător a trecut pe lîngă morgă. I-a văzut numele pe o listă de la poartă și s-a grăbit să-i dea un telefon: „Dumitru dragă, iartă-mă că-ți dau o veste rea, dar fratele tău...“.

L-a înmormîntat creștinește, după datină, dar i-au rămas pînă acum în minte vorbele colegului cu care Ioan a pătruns în curtea miliției: „eu știu cine l-a împușcat, am văzut cum a tras, dar nu pot spune: m-au amenințat că dacă nu-mi țin gura mă omoară și pe mine“.

(va urma)

Comemorări EROI

Se împlinește trei ani de cîmplită singurătate și durere de cînd ne-a părăsit, pentru totdeauna, iubitul nostru soț, tată și fiu, acela care a fost IOAN BRAGA, fost mîstru la IPA Sibiu, unitatea II, împușcat în Revoluția din 22 decembrie. Comemorarea a avut loc luni, 21 decembrie, la mormînt, Aleea Eroilor, Cimitir. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Soția Chivuța, fii Lucian cu Claudia, Cristinel și îndurerata mamă.

Dragul nostru Miky. Frumos și-a fost numele, scurte și-au fost zilele — Că de cînd tu ai plecat / Ochii nu ni s-au uscat / Că durerea de mamă este mare / De n-are în lume crezare.

„Copilul tău Miky te strigă mereu“.

Dragul nostru fiu DUMITRU MIKY STANCU, împușcat la Revoluția din decembrie 1989. Rugăm pe toți care l-au cunoscut și l-au iubit să-și păstreze un moment de reculegere. „Dragii mei părinți bătrîni Am avut destin urît! De stau de tînăr în pămînt Iar voi veniți mereu la mine

Veniți cu flori, veniți plîngînd“.

Dormi în pace, dragul nostru Miky!

Mama, Miky, surorile și fratele.

Cu sufletele cernite și pline de durere, amintim că s-au scurs trei ani de dor nestins de cînd gloanțele nemiloase au intrerupt plinul vieții atît de fragede a scumpului și dragului nostru fiu și frate, EROU MARTIR,

CAZAN NELUȚU

— 21 ani —

Ai plecat din casa noastră Cu-n suris frumos, Te-ai dus în armată Și nu te-ai mai întors.

Dumnezeu să te odihnească.

Părinții și surioara

Dragul meu soț
Și scumpul nostru tată
De tînăr ai mers în pămînt

Venim cu flori
Venim plîngînd
Copiii strigă mereu
Unde ești tăticiul meu
De ce-ai plecat de lîngă noi

De ce ne-ai părăsit
Nu mai avem cui spune
S-avem o mîngiere, o bucurie.

Dragul nostru tată și soț

BOTEI GHEORGHE
Dumnezeu să-l odihnească!

Ai fost împușcat de gloanțele nemiloase din decembrie 1989. La împlinirea celor trei ani de la deces, rugăm pe cei ce l-au cunoscut pe acest erou să păstreze un moment de reculegere.

Soția și copiii

În 23 decembrie se împlinește 3 ani de cînd gloanțele nemiloase ni l-au răpit pentru totdeauna pe dragul nostru fiu și frate, erou VICTOR CIORAN

— 27 ani —

Veșnic flori și lacrimi

pe trîstul său mormînt

Dumnezeu să-l odihnească!

Părinții și frații

Mica publicitate

VINZĂRI

• Vind Dacia 1300 în perfectă stare. Telefon 42 45 33, după ora 17. (1671)

• S.C. „Frincu” S.R.L. Sibiu, strada N. Teclu nr. 1 vinde en-gros: portocale, lămi, hellas — import Grecia. (1661)

• Vind Dacia 1410 cu 5 viteze, an fabricație 1988. Telefon 43 37 32. (1687)

• Vind casă mare, posibilitate două familii, cu 5 ca-

mere, bucătărie, fîntină în curte, sură, garaj, cotețe, a-fumătoare, șopron pentru lemne, cal, căruță, grădină cu pomi, viță-de-vie, pivniță, pă-mînt arabii (3,5 hectare), atelaje. Sat Bungard nr. 155, comuna Șelimbăr, jud. Sibiu — familia Todor Ioan (zis Țambalul). (1682)

DIVERSE

• Școala Porumbacu de Jos scoate la licitație spațiul de 180 m.p. din clădirea veche.

Licitația va avea loc în 29 decembrie 1992, ora 11, la școală. (1681)

• Căutăm 20 croitorese confecții damă pentru lucru în Ungaria. Relații suplimentare la telefon 56 29 66, Cîsnădie, după ora 17. (1686)

FELICITARE

Barmanul Restaurantului din Mîrșa — Iagăru Gheorghe (Gică) urează cu ocazia sărbătorilor de iarnă întregului colectiv cit și tuturor clienților „LA MULȚI ANI!”. (1685)

Ne-am interesat pentru dumneavoastră

Prețuri existente în Piața Cîbin în ziua de 21-decembrie 1992: carne porc, calit. I — 800 lei/kg, carne porc calit. a II-a — 700 lei/kg, burtă porc — 600 lei/kg, slănină proaspătă — 440 lei/kg, simburinucă — 1 200 lei/kg, ceapă albă — 60 lei/kg, cartofi — 80 lei/kg, usturoi — 200 lei funia, brînză burduf — 1 000 lei/kg, mățe porc — 25—48 lei/metru.

Comunicat

Mișcarea pentru Regatul României anunță pe toți membrii și simpatizanții săi că funcționează în sediul Partidului Liberal Monarhist din str. Gorăslău nr. 4. Telefon 42 31 56. (1679)

S. C.

„CIBINIUM

H & P” S.R.L.

face în această perioadă mari reduceri de prețuri la transport de persoane în Germania, cu plecări în data de 16, 17, 26 decembrie și 2, 9 ianuarie 1993. Telefon 41 60 01.

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă SC „CIBINIUM H et. P” SRL vă urează tradiționalul „La Mulți Ani!”. (489)

INDES S.A.

(fosta INDEPENDENȚA)

Str. Ocnei nr. 33 Telex 69341
R 2400 SIBIU ROMANIA Tel 092/43 41 00, 43 20 11
Fax 092/43 10 13, 43 20 43
Cont 30 16.7.01. BG Sibiu

VĂ OFERĂ LA
PREȚURI
AVANTAJOASE
PRIN

magazinul propriu, deschis la sediul societății între orele 8—14 următoarele produse:

- Ciocan perforator P 90
- Coloană telescopică CT 43
- Mașină de găurit pneumatică MG 60 (cu set de scule)
- Mașină de găurit pneumatică MG 100 "
- Mașină de găurit pneumatică MG 200 "
- Mașină de găurit pneumatică MG 320 "
- Mașină de găurit pneumatică MG 15 "
- Mașină de înșurubat MI 100 (cu set de scule)
- Polizor pneumatic PP 25 (cu set de pietre)
- Polizor pneumatic cu ax vertical PPV 180
- Polizor pneumatic cu turație ridicată PPR 200
- Ciocan de dăltuit D 161 (cu accesorii)
- Ciocan de dezbătut CD 8
- Ciocan de nituit CN 20
- Ciocan demolator D 24/S
- Ciocan bătător CB 8
- Motoferăstrău pneumatic MFP 13
- Picoane L 325
- Picoane L 365
- Picoane L 425
- Picoane L 525
- Picoane L 1000
- Picoane L 1500
- Picoane L 4000
- Ciocan perforator ușor P 40 (cu set de scule)
- Mașină electrică de tocat fructe
- Moară pentru măcinat boabe
- Mașină manuală pentru tocat sfecla
- Moară cu ciocănele
- Sobă
- Instalație de preparat sifon
- Container 0,4 m.c.
- Receptor parabolic Ø 1800 mm
- Sifon combinat 5 l
- Cazan baie 100 l
- Compresoare tip GANZAIR
- Zdrobitoare de struguri
- Teasc de vin
- Diverse materiale disponibile cu adaos comercial de 10 la sută. (481)

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avînd puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8—20, sîmbătă 8—14, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- sion	Vînzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	438,6	0	438,6	49,99
B.M.	288	0	288	49,99
F.S.V.	310	0	310	49,99
B.S.	685	0	685	49,99
L.I.T.	0,311	0	0,311	49,99
F.F.R.	81,5	0	81,5	49,99
F.B.	13,5	0	13,5	49,99
0.S.	39	0	39	49,99

— 471 —

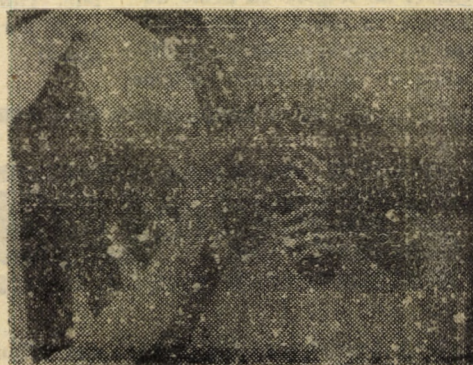
**SOCIETATEA
COMERCIALA**

**S.A. SIBIU
ROMANIA**

SIBIU 2400, ROMANIA, str. Riului nr. 34, telefon 092/41 32 70, telex: 69249, fax: 092/41 14 58

S
O
S
E
T
E

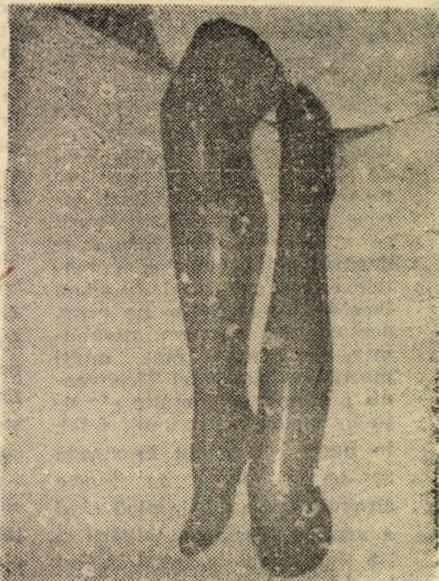
DIN FIRE DE BUMBAC ȘI AMESTEC

COPII

PENTRU
BĂRBAȚI

FEMEI

**DRESURI
ELEGANTE
pentru
FEMEI**

**JEGERI
BERMUDE**

CAMPIOANA CIORAPILOR DIN ROMANIA
„MONDEX” S.A. SIBIU
LA ȘI PENTRU PICIOARELE DUMNEAVOASTRĂ!